

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 10.01.2007
СОМ(2007) 2 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ,
ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА
НА РЕГИОНИТЕ**

**относно ограничаване на глобалното изменение на климата до 2 градуса Целзий
Пътят до 2020 година и след това**

{SEC(2007) 7}
{SEC(2007) 8}

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО СЪВЕТА, ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ,
ЕВРОПЕЙСКИЯ ИКОНОМИЧЕСКИ И СОЦИАЛЕН КОМИТЕТ И КОМИТЕТА
НА РЕГИОНИТЕ**

**относно ограничаване на глобалното изменение на климата до 2 градуса Целзий
Пътят до 2020 година и след това**

1. ОБОБЩЕНИЕ

Изменението на климата е факт. Необходими са спешни действия за ограничаването му до ниво, от което може да бъде контролирано. ЕС трябва да приеме необходимите вътрешни мерки и поведе международната общност, за да се гарантира, че повишението на средната световна температура няма да надхвърли нивото отпреди началото на индустриализацията с повече от 2 °С.

Настоящото съобщение и придружаващата го оценка на въздействието показват, че това е технически изпълнимо и икономически постижимо при условие, че големите емитери реагират бързо. Ползите далеч надхвърлят икономическите разходи.

Това съобщение е насочено към пролетния Европейски съвет на 2007 г., който трябва да вземе решение относно интегриран и изчерпателен подход към политиките на ЕС, свързани с енергията и изменението на климата. То е продължение на съобщението от 2005 г. „Спечелване на битката с глобалното изменение на климата“, което съдържа конкретни препоръки за политиките на ЕС, свързани с климата и полага основните елементи на бъдещата стратегия на ЕС за климата. При решаване на следващите стъпки на политиката ни по отношение на изменението на климата, Съветът трябва да вземе решения, които да подобрят условията за постигане на ново световно споразумение, което да продължи след 2012 г. върху първите ангажименти от Протокола от Киото.

Настоящото съобщение предлага ЕС да преследва в контекста на международните споразумения целта за намаляване от страна на развитите страни на емисиите на парникови газове (ПГ) с 30 % до 2020 г. (сравнено с нивата от 1990 г.). Това е необходимо, за да се гарантира, че светът ще остане в рамките на ограничението от 2 °С. До сключването на международно споразумение и без да се накърнява позицията му в международните преговори, ЕС трябва още сега да поеме твърд, независим ангажимент да постигне поне на 20 % намаление на емисиите на ПГ до 2020 г. чрез системата за търговия с емисии на ЕС (СТЕ на ЕС), други политики за изменението на климата и дейности в контекста на политиката в сферата на енергията. Този подход ще даде възможност на ЕС да бъде международен лидер по въпросите на климата. Това ще даде и знак на промишлеността, че СТЕ ще продължи след 2012 г. и ще насърчи инвестиции в технологии за намаляване на емисиите и в алтернативи с ниско съдържание на въглерод.

След 2020 г. емисиите на развиващите се страни ще надминат тези на развитите страни. Междувременно, степента на растеж на общото количество емисии на развиващите се страни би трябвало да започне да спада, последвано от намаление на общите емисии в абсолютно измерение от 2020 г. нататък. Това може да бъде постигнато без да окаже влияние върху икономическия им растеж и намаляването на бедността, като се извлече полза от големия брой мерки, свързани с енергията и транспорта и имащи потенциал за значително намаляване на емисиите, но и самите те, ще донесат и незабавни икономически и социални ползи.

В сравнение с 1990 г. световните емисии до 2050 г. трябва да бъдат намалени с най-много 50 %, което предполага намаление в развитите страни с 60 – 80 % до 2050 г. Много от развиващите се страни също ще трябва значително да намалят емисиите си.

Инструменти на пазарен принцип, като СТЕ на ЕС ще бъдат ключово средство, за да се гарантира, че Европа и другите страни постигат целите си при минимални разходи. Рамката след 2012 г. трябва да направи възможно свързването на съпоставими национални схеми за търговия с емисии, като СТЕ на ЕС служи за опора на бъдещия световен пазар на въглерод. СТЕ на ЕС ще продължи да бъде отворена и след 2012 г. за въглеродни кредити от Механизма за чисто развитие и проектите за съвместно изпълнение от Протокола от Киото.

ЕС и неговите държави-членки трябва да вземат решение за много драстично увеличение на инвестициите за изследователска дейност и развитие в сферата на енергопроизводството и енергоспестяването.

2. КЛИМАТИЧНОТО ПРЕДИЗВИКАТЕЛСТВО: ПОСТИГАНЕ НА ЦЕЛТА ОТ 2 °С

Сериозни научни доказателства показват, че е належащо предприемането на неотложни действия за справяне с климатичните промени. Скорошни проучвания, като доклада на Стърн, отново потвърждават огромната цена, свързана с непредприемането на действия. Тази цена е икономическа, но също и социална и екологична и ще бъде понесена основно от бедните, както в развиващите се, така и в развитите страни. Непредприемането на действия е свързано със сериозни последици по отношение на сигурността на местно и световно ниво. Повечето от решенията вече са налице, но сега правителствата трябва да приемат политики за тяхното прилагане. Не само, че икономическите разходи за предприемане на подобни действия са приемливи, но справянето с климатичните промени носи и значителни ползи в други аспекти.

Целта на ЕС е да ограничи увеличението на средната световна температура до по-малко от 2 °С, в сравнение с нивата преди началото на индустриализацията. Това ще ограничи последиците от изменението на климата и вероятността от масирано и необратимо разстройване на световната екосистема. Съветът отбелязва, че това ще изисква атмосферните концентрации на ПГ да се запазят значително под 550 ppmv CO₂ еквивалент. При стабилизиране в дългосрочен план на концентрациите на около 450 ppmv CO₂ еквивалент, вероятността това да се постигне е 50 %. Това ще изисква световните емисии на ПГ да достигнат

върха си преди 2025 г. и след това да спаднат най-много с 50 % до 2050 г., сравнено с нивата от 1990 г. Съветът се съгласи, че развитите страни трябва да продължават да водят, като намалят емисиите си с 15 до 30 % до 2020 г. Европейският парламент предложи цел за намаляване на CO₂ в ЕС от 30 % за 2020 г. и 60 до 80 % за 2050 г.

Това съобщение разглежда възможностите за реалистични и ефективни мерки в ЕС и в световен мащаб, които ще позволят да бъде постигната целта от 2 °C. Линията на емисиите на ПГ, посочена в оценката на въздействието представлява икономически ефективен сценарий за постигане на целта от 2 °C. В нея е заложена на цел за намаляване на емисиите в развитите страни с 30 % до 2020 г. в сравнение с емисионните нива от 1990 г. Тя показва също, че намаляването на емисиите само в развитите страни няма да е достатъчно. Предвижда се емисиите от развиващите се страни да надминат тези на развитите страни до 2020 г., което ще е с много над всякакви възможни снижения в развитите страни след тази дата. Следователно ефективните действия, свързани с климатичните промени изискват по-ниски темпове на нарастване на емисиите на ПГ на развиващите се страни и обръщане на емисиите от обезлесяването. В допълнение една устойчива и ефективна политика за горите би увеличила приноса на горите за общото намаляване на концентрациите на ПГ.

3. РАЗХОДИ ПРИ БЕЗДЕЙСТВИЕ И ПРИ ПРЕДПРИЕМАНЕ НА ДЕЙСТВИЯ

Съобщението на Комисията от 2005 г. „Спечелване на битката с глобалното изменение на климата“ показва, че ползите от ограничаване на климатичните промени надвишават разходите за предприетите действия. Наскоро проведени изследвания потвърдиха голямото разнообразие на въздействията от изменението на климата, включително и върху селското стопанство, рибарството, опустиняването, биологичното разнообразие, водните ресурси, смъртността, свързана със студ или горещини, крайбрежните зони и щетите от наводнения.

Разпределението на въздействията от изменението на климата, най-вероятно няма да е равномерно. Някои региони на ЕС ще пострадат повече от други. В Южна Европа например, изменението на климата най-вероятно ще намали добива на зърнените култури, ще повиши смъртността от горещини и ще има отрицателно въздействие върху условията за туризъм през лятото.

Докладът на Стърн изтъква въпроса, че климатичните промени са резултат от най-големия пазарен провал, на който светът някога е бил свидетел. Пропускът да се включат разходите за климатичните промени в пазарните цени, които определят нашето икономическо поведение води до огромни икономически и социални разходи. Разходите от непредприемането на действия, оценени от доклада на Стърн на 5 % до 20 % от световния БВП, ще бъдат понесени най-вече от най-бедните с най-малки възможности за адаптация, изострайки социалните въздействия от изменението на климата.

До 2030 г. се предвижда световният БВП да стане почти двойно по-голям в сравнение с 2005 г. Ръстът на БВП на тези от развиващите се страни, които са

основни емитери ще се запази по-висок от този на развитите страни. Оценката на въздействието показва, че действията в световен мащаб, свързани с климатичните промени са напълно съвместими с запазването на икономически растеж в света. За инвестиции в икономика с ниско съдържание на въглерод в периода 2013 – 2030 г. ще се изискват около 0,5 % от целия БВП в света. Това ще доведе до спадане до 2030 г. на ръста на световния БВП само с 0,19 % годишно – малка част от очакваното годишно нарастване на БВП с 2,8 %. Това е застрахователната премия, която трябва да се плати и която би намалила значително риска от необратими щети, причинени от изменението на климата. Най-важното е, че така усилието е силно завишено, тъй като не е направена корекция за съпътстващите здравни ползи, по-добрата енергийна сигурност, нито пък отчита намаляването на щетите от предотвратените климатични промени.

4. ПОЛЗИ ОТ ПРЕДПРИЕМАНЕТО НА ДЕЙСТВИЯ, ВРЪЗКА С ДРУГИ СФЕРИ НА ПОЛИТИКАТА

Цените на петрола и газта се увеличиха повече от два пъти през последните три години, последвани от цените на електроенергията. Очаква се цените на енергията да се запазят високи и да се увеличават с времето. В скорошния си *План за действие за енергийна ефективност* Комисията показва, че съществуват сериозни икономически основания за политики, водещи до цялостно повишаване на ефективността на използване на ресурсите, дори и без да се взема предвид съпътстващото намаляване на емисиите.

Оценката на въздействието показва, че действията на ЕС за справяне с климатичните промени значително биха повишили енергийната сигурност на ЕС. До 2030 г. вносът на петрол и газ би намалял с по 20 % в сравнение с обичайното развитие на бизнеса. Поради това интегрирането на политиките по изменението на климата и енергийните политики ще осигури взаимното им укрепване. Дейностите, свързани с изменението на климата намаляват и замърсяването на въздуха. Например, намаляването в ЕС на емисиите от CO₂ с 10 % до 2020 г., би създадо огромни здравни ползи (оценени на 8 млрд. EUR до 27 млрд. EUR. Такива политики, поради това, ще улеснят постигането на целите на стратегията на ЕС за замърсяването на въздуха.

Подобни ползи съществуват и в други страни. До 2030 г. се очаква САЩ, Китай и Индия да внасят най-малко 70 % от необходимия им петрол. Геополитическите напрежения могат да нараснат с намаляването на ресурсите. В същото време нараства замърсяването на въздуха, особено в развиващите се страни. Намаляването на емисиите на ПГ в други страни ще подобри енергийната им сигурност и качество на въздуха.

5. Дейности в ЕС

(а) Определяне на целевите намаления на емисиите

Все още съществува голям потенциал за намаляване на емисиите на ПГ в ЕС. Стратегическият преглед на ЕС за енергията предлага мерки, които ще

отключат по-голямата част от този потенциал. Освен това мерките, приети в изпълнение на Европейската програма за изменението на климата и другите политики, които се прилагат в момента, ще продължат да дават резултат за намаляване на емисиите след 2012 г.

ЕС единствено може да постигне целите си по отношение на изменението на климата, като преследва сключването на международно споразумение. Вътрешните дейности на ЕС показаха, че е възможно намаляването на емисиите на ПГ без да се излага на риск икономическия растеж и че необходимите технологии и политически инструменти вече съществуват. ЕС ще продължи да предприема вътрешни дейности за борба с климатичните промени. Това ще позволи на ЕС да указва посоката по време на международните преговори.

Съветът трябва да вземе решение, че ЕС и неговите страни-членки предлагат 30 % намаляване на емисиите до 2020 г. на парникови газове в развитите страни, като част от международно споразумение, насочено към ограничаване на световните климатични промени до 2 °C над нивата от преди началото на индустриализацията. До сключването на международно споразумение и без да се накърнява позицията му при международни преговори, ЕС трябва още сега да поеме твърд, независим ангажимент да постигне поне 20 % намаление на емисиите на ПГ до 2020 г., сравнено с 1990 г., чрез използване на СТЕ на ЕС, други политики за изменението на климата и дейности в контекста на политиката в сферата на енергията. Това ще даде знак на европейската промишленост, че след 2012 г. ще има сериозно търсене на емисионни и ще стимулира инвестиране в технологии за намаляване на емисиите и алтернативи с ниско съдържание на въглерод.

(b) (б) Дейности, произтичащи от енергийната политика на ЕС

В съответствие със стратегическия преглед на ЕС за енергията, следните конкретни дейности биха гарантирали конкурентоспособна, по-устойчива и сигурна енергийна система и съществено намаляване на емисиите на ПГ в ЕС до 2020 г.

- Подобряване на енергийната ефективност в ЕС с 20 % до 2020 г.
- Увеличаване на дела на възобновяемата енергия с 20 % в срок до 2020 г.
- Приемане на безопасна от екологична гледна точка политика за улавяне и геологично съхранение на въглерода (CCS), включително и построяване в Европа до 2015 г. на дванадесет едромасштабни демонстрационни инсталации.

(c) (в) Засилване на СТЕ на ЕС

45 % от емисиите на CO₂ на ЕС са обхванати от СТЕ на ЕС. Още по-голям дял ще бъде обхванат след 2013 г. Най-малко следните варианти, укрепващи ролята на схемата, трябва да се разгледат при ревизията на СТЕ на ЕС:

- Да се разпределят квотите за повече от пет години, за да се осигури предвидимост при взимане на решения за дългосрочни инвестиции.

- Да се разшири схемата към други газове и отрасли.
- Да се признае улавянето на въглерода и геологичното му съхранение.
- Да се хармонизира процеса на разпределение на квоти във държавите-членки с цел избягване на нелоялна конкуренция в Европа, включително и чрез по-широкото използване на търгове.
- Да се свърже СТЕ на ЕС със съвместими задължителни схеми (например в Калифорния и Австралия).

(d) (г) Ограничаване на емисиите от транспорта

Емисиите от транспорта на ЕС продължиха да растат, унищожавайки голяма част от намаленията, постигнати в сферите на отпадъците, производството и производството на енергия. За да се справят с емисиите от транспорта:

- Съветът и Парламентът следва да приемат предложението на Комисията да се включи авиацията в СТЕ на ЕС.
- Съветът би следвало да приеме предложението на Комисията да се обвържат данъците за леките автомобили с емисиите на CO₂.
- Още мерки за справяне с емисиите на CO₂ от леките автомобили ще бъдат очертани в предстоящо съобщение за постигане чрез изчерпателен и последователен подход на целта от 120 g CO₂/km до 2012 г. Ще бъдат изследвани и възможности за по-нататъшни намаления, след 2012 г.
- Следва да бъдат засилени мерките, основани на предлагането и търсенето, като например тези, очертани в Бялата книга за европейската транспортна политика за 2010 г. и нейната ревизия.
- Емисиите на ПГ от товарния автомобилен транспорт и от търговското корабоплаване, следва допълнително да се ограничат, като се държи сметка за международното измерение.
- Емисиите на CO₂ през жизнения цикъл на транспортните горива, трябва да бъдат намалени, включително чрез ускоряване на разработването устойчиви от гледна точка на околната среда биогорива и особено на второто поколение биогорива.

(e) (д) Намаляване на емисиите на ПГ в други сектори

Жилищни и търговски сгради

Потреблението на енергия от сградите може да бъде намалено с 30 % като се разшири обхвата на приложение на директивата за енергийните характеристики на сградите и се въведат изисквания за енергийните характеристики в ЕС, насърчавайки сгради с много ниско енергийно потребление (водещо до широкото им разпространение до 2015 г.). Тъй като климатичните промени ще повлияят върху по-малко облагодетелстваните

части от обществото, правителствата следва да предвидят специални енергийни политики за социални жилища.

Газове, различни от CO₂

За справяне с емисиите на различни от CO₂ ПГ, съставляващи 17 % от емисиите на ЕС, би следвало да се предвидят редица мерки, които включват:

- засилено прилагане на мерките от Общата селскостопанска политика и планът за действие на ЕС за горите за намаляване на емисиите от селското стопанство и за насърчаване на биологичното складиране;
- определяне на граници за емисиите на метан от газови двигатели, както и от добиването на въглища, петрол и газ или включване на тези емисии в СТЕ на ЕС;
- по-нататъшно ограничаване или забраняване на използването на флуор-съдържащи газове;
- намаляване на емисиите на азотен оксид от горенето и включване на тези от големите инсталации в СТЕ на ЕС.

(f) (е) Изследвания и технологично развитие

Съгласно 7-ата рамкова програма на Общността, бюджетът за изследвания в областта на околната среда, енергията и транспорта за периода 2007 – 2012 г. е увеличен на 8,4 млрд. EUR. Той би следвало да се използва рано, за да се насърчи разработването на технологии за чисти енергия и транспорт за възможно най-скорошно въвеждане и за по-нататъшно укрепване на знанията за изменението на климата и неговите въздействия. В допълнение, бюджетът за изследвания трябва да бъде отново увеличен след 2013 г., което трябва да се последва от подобни усилия на национално равнище. Стратегическият план за действие за енергийни технологии и планът за действие за технологии в сферата на околната среда трябва да намерят цялостно приложение и публично-частните партньорства следва да бъдат насърчавани още повече.

(g) (ж) Кохезионна политика

Стратегическите насоки за сближаването, приети през октомври 2006 г. насърчават устойчиви транспорт и енергия, както и технологии за околната среда и екоинновации чрез финансова подкрепа от Структурните фондове и от Кохезионния фонд. Тези мерки трябва да бъдат включени в оперативните програми.

(h) (з) Други мерки

ЕС трябва да проучи всички възможни начини за намаляване на емисиите на ПГ и за гарантиране на екологичната и икономическа целесъобразност на мерките, които ще бъдат приети. Както е заявено във втория доклад на групата на високо равнище за конкуренция, енергия и околна среда, осъществимостта на всички потенциални политически мерки, които могат да дадат

необходимите стимули за насърчаване на търговските партньори на ЕС да предприемат ефективни мерки за понижаване на емисиите на парникови газове следва да бъде анализирана¹.

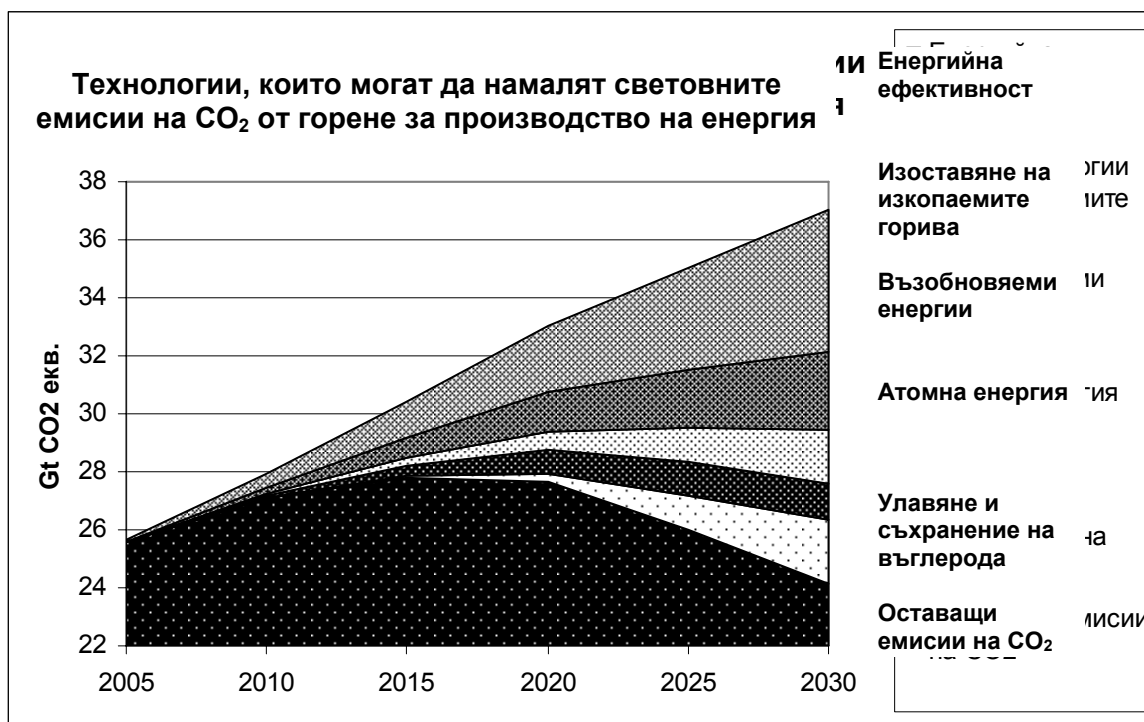
ЕС трябва също да повиши общественото съзнание, като сенсibiliзира широката общественост за последствията от действията им върху промяната на климата и да ги привлече за дейности за намаляване на тези последствия.

6. ДЕЙСТВИЯ НА МЕЖДУНАРОДНАТА ОБЩНОСТ В СВЕТОВНАТА БОРБА С ИЗМЕНЕНИЕТО НА КЛИМАТА

Борбата с изменението на климата може да бъде спечелена единствено чрез действия от световен мащаб. Но за постигане на целта от 2 °С, международните дискусии трябва да излязат от реториката и да се насочат към преговори за поемане на конкретни ангажименти. ЕС следва да превърне такова едно споразумение в свой най-важен международен приоритет и да се организира за представяне на единна позиция и политика на ЕС и на убедителен и последователен подход през годините, какъвто би бил изискван от това усилие, така че ЕС да може изцяло да го изпълни. Това ще изисква по-различни работни методи по отношение на координацията и международните действия.

Основата за постигане на подобно споразумение е налице. В страни като САЩ и Австралия, които не са ратифицирали Протокола от Киото, все повече се осъзнават опасностите от климатичните промени, което води до регионални инициативи за ограничаване на емисиите на ПГ. Бизнесът, в по-голяма степен от някои правителства, гледа в дългосрочна перспектива и се превръща в движеща сила в борбата с изменението на климата, като изисква съгласувана, стабилна и ефективна политическа рамка, която да насочва инвестиционните решения. Повечето технологии за намаляване на емисиите на ПГ вече съществуват или са в напреднал стадий на подготовка и могат да намалят емисиите (вж. сх. 1). Това от което се нуждаят е подкрепа от основните емитери за постигане на дългосрочно споразумение за гарантиране на тяхното разгръщане и бъдещо развитие.

¹ Стратегическият преглед на Комисията за енергията, приет по същото време, както и настоящето съобщение, засяга и приноса към това от мерки, свързани с търговската политика.

Източник: JRC-IPTS, POLES

6.1. Действия на развитите страни

Развитите страни са отговорни за 75 % от настоящето натрупване на ПГ от промишлеността в атмосферата, или за 51 %, ако се включи обезлесяването (основно в развиващите се страни). Те имат и технологичния, и финансов капацитет да намалят емисиите си. Поради това по-голямата част от усилието през следващото десетилетие трябва да бъде понесена от развитите страни.

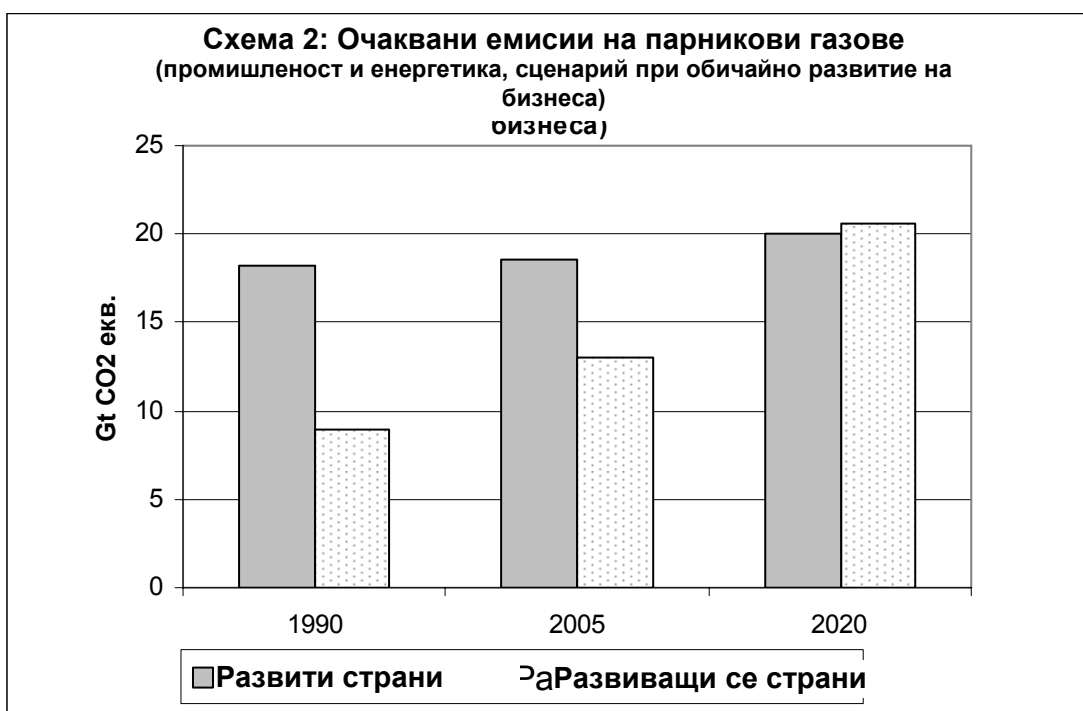
Дори в по-голяма степен и от ЕС, тези развити страни, които не са ратифицирали Протокола от Киото, имат значителен потенциал за намаляване на емисиите си от ПГ. С оглед да бъде постигната целта от 2 °C и като част от едно международно споразумение за след 2012 г., ЕС трябва да предложи развитите страни да се ангажират с намаляване на емисиите си с 30 % до 2020 г., сравнено с нивата от 1990 г. Схемите за търговия с емисии ще бъдат ключов инструмент, за да се гарантира развитите страни да могат да постигнат своите цели по рентабилен начин. Схеми като СТЕ на ЕС са разработени и другаде. Сравними по ниво на амбициозност национални схеми трябва да бъдат свързани с цел да се намалят разходите за постигане на целите.

Рамката за след 2012 г. трябва да има задължителни и ефективни правила за мониторинг и контролиране на изпълнението на ангажиментите, за да се изгради увереността, че всички страни ще ги изпълняват и че няма да има отстъпление, каквото беше наблюдавано напоследък.

6.2. Действия в развиващите се страни

В непосредствено бъдеще развитите страни трябва да предприемат съществени действия за намаляване на емисиите си. Тъй като в абсолютни и относителни

стойности икономиките и емисиите на развиващите се страни са в растеж, до 2020 г. те ще са отговорни за повече от 50 % от емисиите в световен мащаб (вж. сх. 2). Поради това, по-нататъшни действия, предприемани само от развитите страни, не само ще станат неефекасни, но просто няма да бъдат достатъчни, дори и техните емисии драстично да намалееят. Следователно е належащо развиващите се страни, и по-специално основните нововъзникващи икономики да започнат да намаляват темпото на растеж на емисиите си възможно най-скоро, а след 2020 г. да ги намалят в абсолютни стойности. В допълнение, голямо усилие трябва да се положи за спиране на емисиите в резултат на обезлесяването. Това е напълно осъществимо без да се поставя на риск икономическия растеж и намаляването на бедността. Икономическият растеж и справянето с емисиите на ПГ са напълно съвместими. Оценката на въздействието показва, че целият БВП на развиващите се страни „при прилагане на политика срещу изменението на климата“ през 2020 г. би бил съвсем малко по-нисък (1 %) от БВП „без прилагане на политика срещу изменението на климата“. В действителност, разликата дори е по-малка, вероятно дори отрицателна, тъй като не отчита ползите от предотвратените щети от климатичните промени. През същия период се предвижда БВП да се удвои в Китай и Индия и да се увеличи с около 50 % в Бразилия. Ще бъдем убедителни в усилията си да накараме развиващите се страни да предприемат действия, ако всички основни емитери от развитите страни съществено намалят емисиите си.

Източник: JRC-IPTS, POLES

Много от развиващите се страни вече правят усилия, които водят до значително намаление на растежа на емисиите им на ПГ чрез политики, насочени към разрешаване на икономически проблеми, проблеми, свързани със сигурността или местни екологични проблеми. Има множество политически опции за развиващите се страни, при които ползите надвишават разходите.

- Насочване към ниската производителност при потреблението на енергия и оттам към намаляване на нарастващата загриженост за енергийните разходи и сигурност.
- *Политики за възобновяема енергия*, които често са рентабилни, включително и за посрещане на нуждите от електроенергия в селските райони.
- *Политики за качеството на въздуха* подобряват човешкото здраве.
- *Метанът*, улавян в депата за отпадъци, въглищните пластове, разлагашите се органични отпадъци и други източници е евтин източник на енергия.

Тези политики могат да бъдат засилени чрез споделяне на добрите практики при формирането и планирането на политиките и технологичното сътрудничество. Това ще даде възможност на развиващите се страни да играят по-голяма роля в световните усилия за намаляване на емисиите. ЕС ще продължи и ще увеличи усилията си за сътрудничество в това отношение.

Има различни варианти, които да накарат развиващите се страни да предприемат по-нататъшни действия.

(i) Нов подход към МЧР

МЧР от Протокола от Киото следва да бъде направен по-рационален и разширен. МЧР понастоящем генерира кредити срещу инвестиране в проекти за намаляване на емисиите в развиващите се страни, които могат да бъдат използвани от развитите страни за изпълнение на техните цели, генерирайки значителен поток от капитали и технологии. Обхватът на МЧР може да бъде разширен, за да покрива цели национални сектори, като генерира емисионни кредити, в случай че целия национален сектор надхвърли предварително определени емисионни норми. Все пак разширеният МЧР може да функционира единствено, ако има нараснало търсене на кредити, а това ще се случи, само ако всички развити страни поемат задължения за значително намаляване на емисиите.

(j) (б) По-добър достъп до финансиране

Предвижда се инвестициите в нови мощности за производство на електроенергия в развиващите се страни да достигнат повече от 130 млрд. EUR годишно с цел да се поддържа икономическия растеж. Огромната част от тези ресурси ще бъде генерирана от самите основни развиващи се страни. Това ново оборудване ще е на място за няколко десетилетия и ще определя емисиите на ПГ откъд 2050 г. То трябва да бъде най-доброто от технологична гледна точка и поради това представлява уникална възможност за намаляване на емисиите в развиващите се страни.

Силно намаляване на емисиите на CO₂ от производството на енергия ще изисква допълнителни инвестиции от около 25 млрд. EUR годишно. Тази празнина не може да бъде запълнена нито чрез МЧР, дори и той да бъде разширен, както бе предложено по-горе, нито чрез помощ за развитие. Вместо

това ще се изисква комбинация от МЧР, помощ за развитие, иновативни финансиращи механизми (като фонда на ЕС за глобална енергийна ефективност и възобновяема енергия), целеви заеми от международни финансови институции и усилия от страна на онези развиващи се страни, които разполагат с необходимите средства. Колкото по-рано може да бъде запълнена тази празнина, толкова по-малко ще растат емисиите на развиващите се страни.

(к) (в) Отраслов подход

Друга възможност е въвеждането на търговия с емисии, обхващаща цял отрасъл на ниво компании в отраслите, в които съществува капацитет за мониторинг на емисиите и гарантиране спазването им, особено в отрасли с високо потребление на енергия, като производството на енергия, алуминий, желязо, стомана, цимент, в рафинериите, както и в пулпа и хартията, повечето от които са изложени на международна конкуренция. Тези схеми ще бъдат световни или национални; в случай че са национални, схемите в развиващите се страни следва да бъдат свързани със схемите с развитите страни, като целите за всеки обхванат отрасъл следва да бъдат постепенно повишавани, докато не станат подобни на тези в развитите страни. Това ще ограничи и трансфера на инсталации с високи емисионни нива от страни, в които те са предмет на ангажименти за намаляване на емисиите към страни, в които не са.

(л) (г) Количествено измерение на ограниченията на емисиите

Страните, които достигнат ниво на развитие подобно на това на развитите страни следва да поемат ангажименти за намаляване на емисиите, съответстващи на нивото □ на развитие, емисиите □ на глава от населението, потенциала □ за намаляване на емисиите и техническия □ и финансов капацитет за прилагане на по-нататъшни мерки за ограничаване и намаляване на емисиите.

(м) (д) Без ангажименти при най-слабо развитите страни

Най-слабо развитите страни ще пострадат несъразмерно от въздействието на климатичните промени. Поради ниското им ниво на емисии на ПГ, те не следва да бъдат предмет на задължително намаление на емисиите. ЕС допълнително ще засили сътрудничеството си с най-слабо развитите страни, за да им помогне да се справят с предизвикателствата, свързани с изменението на климата, като наред с другото се използват мерки за повишаване на хранителната сигурност, капацитета за наблюдение на изменението на климата, управление на риска от бедствия, готовност за реагиране, както и реагиране при бедствия. Докато за интегриране на проблемите, свързани с изменението на климата ще бъде необходима помощ за развитие ще е необходима допълнителна помощ, за да се даде възможност на най-уязвимите сред тях да се адаптират към климатичните промени. ЕС и другите страни също трябва да им помогнат да увеличат достъпа си до МЧР.

6.3. Други елементи

Едно бъдещо международно споразумение следва да бъде насочено и към следното:

- Технологичните промени изискват продължаване на *международното сътрудничество в изследванията и технологиите*. ЕС следва значително да ускори своите изследвания и технологично сътрудничество с трети страни. Това трябва да включва и едромасщабни проекти за демонстриране на технологии в ключови развиващи се страни и по-специално за улавяне на въглерода и геологичното му съхранение. Международното сътрудничество в изследванията също трябва да подпомогне определянето на количественото измерение на регионалните и местни въздействия от изменението на климата, както и развитието на подходящи стратегии за адаптация и смекчаване на въздействието. В допълнение, наред с другото трябва да третира и взаимодействието между океаните и изменението на климата.
- Емисиите, резултат от нетните загуби на горска покривка трябва в рамките на две десетилетия постепенно да се спрат и след това посоката им да бъде обърната. Вариантите за *справяне с обезлесяването* включват ефективни международни и национални политики в сферата на горите, в комбинация с икономически стимули. Необходимо е скорошното въвеждане на едромасщабни пилотни схеми за изследване на ефективни подходи, комбиниращи национални мерки и международна подкрепа.
- Мерките за подпомагане на страните да се адаптират към неизбежните последици от изменението на климата ще трябва да бъдат интегрална част от бъдещото споразумение за световния климат. Нуждата от адаптиране към въздействията от изменението на климата трябва да бъде отчетена при взимането на решения за публични и частни инвестиции. Основавайки се на изпълнението на плана за действие на ЕС за изменението на климата и развитието, който ще бъде прегледан през 2007 г., ЕС трябва да засили изграждането на съюз с развиващите се страни в сферата на адаптиране и смекчаване на последиците от изменението на климата.
- Едно *международно споразумение върху нормите за енергийна ефективност*, включващо основните страни производители на машини и съоръжения ще допринесе за достъпа до пазара и ще спомогне намаляването на емисиите на ПГ.